

Το Άγιο Πάσχα

/ [Πεμπτουσία](#)

Το **Πεντηκοστάριο** είναι μια χαρούμενη περίοδος, που περιλαμβάνει τις κινητές γιορτές από το Πάσχα και μετά. Παίρνει το όνομά της από το αντίστοιχο βιβλίο της Εκκλησίας, που ανοίγει τα μεσάνυχτα του Μεγάλου Σαββάτου και κλείνει μετά την εβδομάδα της Πεντηκοστής, την Κυριακή των Αγίων Πάντων. Κρατάει δηλαδή πενήντα μέρες και μία εβδομάδα ή οκτώ εβδομάδες. Κατά την περίοδο αυτή μέχρι την Πεντηκοστή, που έχουμε την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος, στην καθημερινή μας προσευχή δεν λέμε το «*Βασιλεῦ Ὁ οὐράνιε*», που είναι προσευχή στο Άγιο Πνεύμα αλλά το «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*»

ορτή της Αναλήψεως και το «*Πάτερ ἡμῶν*» τις υπόλοιπες

Η **Κυριακή του Πάσχα** είναι η πιο μεγάλη μέρα της

Ορθοδοξίας. Γιατί η **Ανάσταση του Κυρίου** δεν είναι μόνο το θαύμα των θαυμάτων· είναι η επισφράγιση της νίκης του Κυρίου κατά του διαβόλου και του θανάτου. Και η Ανάσταση του Χριστού γίνεται αρχή για μια καινούρια ζωή για όλους τους ανθρώπους. Γιατί η δική Του νίκη είναι και δική μας νίκη κατά του κακού και του θανάτου· η δική Του Ανάσταση είναι και δική μας Ανάσταση και σωτηρία για πάντα. Αφού ο Χριστός νίκησε όλες τις δυνάμεις του κακού και κατάργησε το θάνατο όχι μόνο ως Θεός, αλλά ως Θεάνθρωπος, δηλαδή και με τη δική μας ανθρώπινη φύση, που πήρε από την Παρθένο Μαρία. Εδώ βρίσκεται όλη η ουσία του χριστιανισμού, η βάση και το μυστήριο της σωτηρίας μας.

Γι' αυτό η Εκκλησία ψάλλει χιλιάδες φορές: *Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασιν ζωὴν χαρισάμενος.*

Τη νύχτα της Ανάστασης μετά το « **Χριστός Ανέστη** », όλοι με τις λαμπάδες αναμμένες μπαίνουμε στον ναό και προσκυνούμε στο Ευαγγέλιο την Ανάσταση του Κυρίου, ενώ ψάλλεται ο αναστάσιμος όρθρος και στη συνέχεια η αναστάσιμη Θεία Λειτουργία. Όλα μέσα σε μια χαρμόσυνη ατμόσφαιρα.

Η εκκλησία έχει αλλάξει τα πένθιμα μοβ άμφια και καλύμματα ήδη από τη Μεγάλη Παρασκευή το βράδυ και λάμπει τώρα λευκοφορεμένη, στρωμένη με δάφνες και λουσμμένη στο φως, με μια γλυκιά ζεστασιά από τις πάμπολλες φλογίτσες που συμβολίζουν το φως, την αγιότητα, την καθαρότητα του Χριστού, ενώ οι λαμπάδες συμβολίζουν τις ψυχές που λιώνουν από την αγάπη Του. Μετά ή και πριν από τη Θεία Κοινωνία ο ιερέας διαβάζει τον περίφημο **Κατηχητικό Λόγο του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου**, που μιλάει για την ανήκουστη νίκη του Χριστού κατά του θανάτου. Μετά βγαίνει με τη λαμπάδα του, εύχεται και μας κατευοδώνει, προσκυνούμε όλοι μαζί τον Χριστό και την Αγία Τριάδα και ψάλλουμε το « *Χριστός Ανέστη* ». Τέλος φεύγουμε κοινωνημένοι και ευλογημένοι, φέρνοντας με τις λαμπάδες μας το Άγιο Φως και στα σπίτια μας, για να ανάψουμε το καντήλι.

Το απόγευμα (ή και αργά το πρωί σε άλλα μέρη) γίνεται ο **Εσπερινός της Αγάπης** (ή *δεύτερη Ανάσταση* όπως λέγεται). Τότε συνηθίζεται να διαβάζεται το Ευαγγέλιο σε διάφορες γλώσσες. Αυτό συμβολίζει την εξάπλωση του μηνύματος του Ευαγγελίου σε όλον τον κόσμο. Με την απόλυση συνήθως ο ιερέας μοιράζει κόκκινα αυγά σε όλους. (Το αυγό συμβολίζει την καινούρια ζωή που καλούμαστε να ζήσουμε με τον Χριστό), το τσούγκρισμα δείχνει τη χαρά (της Ανάστασης) και το κόκκινο χρώμα το Αίμα του Χριστού που χύθηκε για τη σωτηρία μας (γι' αυτό κανονικά μόνο κόκκινα πρέπει να βάφουμε τα αυγά).

Ἄκουσε το «Χριστός Ἀνέστη» ἀπὸ πατέρες τῆς Ι.Μ. Βατοπεδίου τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Your browser does not support the audio element.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

